



Te Deum

Bruxelles, cathédrale des Saints-Michel-et-Gudule, 15.11.22

Nous venons d'entendre un extrait de la Lettre de Saint Paul aux Romains. Nous sommes au début de notre ère. Il y a déjà en ce moment une communauté de chrétiens à Rome. Paul a l'intention d'y aller. C'est pour préparer sa visite qu'il écrit cette lettre. Il veut justifier la façon dont il interprète les textes bibliques. Car il sait que tout le monde ne pense pas comme lui. Il n'est pas sûr de l'accueil qu'on lui réservera. Il prend son temps : la lettre est longue et très développée. Mais vers la fin, il prend un ton très humain. C'est comme il ne s'adresse plus seulement aux chrétiens mais à tout homme de bonne volonté. Il appelle au respect de l'autre. « *Soyez unis les uns aux autres par l'affection fraternelle et rivalisez de respect les uns pour les autres* ».

Het zijn woorden van bijna tweeduizend jaar oud. Maar als men ze hoort, is het alsof de historische afstand er niet meer is. Ze hebben niets van hun zeggingskracht verloren. Ook niets van hun actualiteit. Ze raken ons juist in onze menselijkheid. Ze zijn bron van humaniteit. Pertinent voor elk zoeken naar een waarachtig samenleven juist in respect voor elkaars anders zijn. *“Uw liefde moet ongeveinsd zijn. Bemint elkaar hartelijk met broederlijke genegenheid. Vergeet de gastvrijheid niet. Wees verheugd met hen die redenen hebben tot blijdschap. Maar ween ook en wees solidair met hen die in nood zijn. Leef in harmonie met elkaar. Wees niet hooghartig. Vergeld niemand kwaad met kwaad. Leef, voor zover het in uw macht ligt, met alle mensen in vrede.”* En op het einde dat zo mooie woord: *“Zorg dat je niemand iets schuldig bent. Laat je enige schuld de onderlinge liefde zijn”*.

Quelle source d'espérance de constater que ces paroles rejoignent le projet même d'une société moderne : vivre ensemble et construire ensemble dans la diversité et dans le respect de l'autre. C'est les sens même d'une société démocratique. Mais cela reste un grand défi. Car rien n'est jamais acquis. C'est ce que nous vivons aujourd'hui avec toutes les tensions et divisions qui traversent nos sociétés en Europe. Et même la guerre avec toutes ses atrocités. Une guerre qui, après la pandémie dont nous sortons, nous rend à nouveau si vulnérables.

De uitdagingen zijn groot. Maar ook de verantwoordelijkheid. Door de opwarming van de aarde zelfs verantwoordelijk voor de toekomst van de planeet zelf, ons gemeenschappelijk huis. Die verantwoordelijkheid geldt niet alleen voor de politieke en maatschappelijke gezagdragers maar voor elke burger. Noch voor hen noch voor iemand van ons kan het niet alleen en ook niet allereerst gaan om het eigen belang. Altijd moet het algemeen welzijn ons voor ogen staan. Om te bouwen aan een samenleving die niemand uitsluit, ook niet hen die het moeilijk hebben en in de marge dreigen terecht te komen of die als vreemdeling de ellende zijn ontvlucht. Om een samenleving uit te bouwen waar we elkaar, hoe verscheiden ook, alle eerbied verschuldigd zijn. Om, zoals Paulus het vroeg, elkaar niets anders verschuldigd te zijn dan de onderlinge liefde.

+Jozef kardinaal De Kesel
Archevêque Malines-Bruxelles